

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

21. мај 2008.

На основу чл.46. ст.2. тач.3, чл.265. ст.1. Законика о кривичном поступку, те на основу чл.3. и чл.4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, пред тим судом подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Пр о т и в:

ТРБОЈЕВИЋ БОРЕ, из Бешке, рођеног 02.01.1959.године у Великој Ператовици, Србина, држављанина Р Србије, ожењеног, оца двоје пунолетне деце, завршио средњу школу за машинбравара, неосуђиваног, брани се са слободе,

Ш Т О Ј Е:

у периоду од 13.08.1991. до 31.10.1991.године за време оружаних сукоба ЈНА и паравојних формација Републике Хрватске, на територији тадашње Републике Хрватске у саставу СФРЈ, а на подручју општине Грубишно Поље, за време оружаних сукоба на територији те општине између самоорганизованих наоружаних формација грађана хрватске и српске националности, као припадник самоорганизованих наоружаних формација грађана српске националности, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба, противно одредбама чл.3. тач.1.а) и тач.1.б) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (IV Женевска конвенција) од 12.08.1949.године, ратификоване од стране Народне Скупштине ФНРЈ од 1950.године и чл.4. тач.2.а) и тач.2.б) Допунског Протокола уз Женевску конвенцију од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 08.јуна 1977.године («Сл.лист СФРЈ» бр.16/78 – Међународни уговори), учествовао у нападу на цивилно становништво, у узимању и затварању талаца и њиховом мучењу, те у нечовечном поступању према цивилном становништву као и у вршењу убистава цивила, па је тако:

а) дана 13.08.1991.године, на магистралном путу број 16 у близини раскршћа путева за Горњу Рашеницу и Велику Ператовицу, као припадник самоорганизоване наоружане формације грађана српске националности, тзв.“Билогорски одред“ са осталим припадницима исте формације учествовао у присилном одвођењу и узимању као талаца цивила хрватске националности, међу њима и В. Р. и В. И., који су као таоци касније размењени,

б) дана 20.08.1991.године, као припадник исте формације, заједно са већим бројем припадника те формације, учествовао у опкољавању села Тополовица, а затим у одвођењу талаца, те у нечовечном поступању према цивилном становништву, на тај начин што је у дворишту К. М, где се налазио већи број жена и мушкараца цивила, најпре раздвојио жене С.Ф., С.А, Ђ.Ч. и К.К. од мушкараца, ногом ударио К.К. а потом све жене закључао у шталу, те потом непосредно учествовао у одвођењу Матије Котарана, чије је тело касније пронађено у масовној гробници, Селеша Жељка, који је касније убијен у затвору у Великој Ператовици и Мишка Чапа, као и у нападу на цивиле у суседној кући која је у власништву К.А., на тај начин што је бацио бомбу на таван те куће на коме су се налазили цивиле, којом приликом су од последица експлозије бомбе тешке телесне повреде задобили С.Ј. и Котаран Анка, која је касније од последица повреда преминула,

в) у периоду од неутврђеног дана половином августа месеца до 31.10.1991.године, као припадник исте формације обављао дужност стражара у успостављеном затвору за цивиле – таоце, у школи у Великој Ператовици, у ком затвору су поред осталих били затворени Селеша Жељко, Б.Ј, П.К, Ф.Ш, М.П, В.Ш, Ш.В, Б.М, те Х.А, Р.В, В.И. и К.М, који су касније размењени или пуштени, те у том својству учествовао у мучењу - физичком злостављању цивила, јер је тукао затворена лица међу којима Р.В, Ш.В, Б. М. и Ш.В,

г) дана 31.10.1991.године око 21,00 час, у истом затвору који се налази у подруму Основне школе у Великој Ператовици, као припадник исте формације, а пре повлачења са тог подручја, у намери да усмрти цивиле Жељка Селеша, Божидара Јакопеца, Петра Крамара, Фрању Шокеца, Мату Петека и В.Ш, који су као таоци чувани у подруму школе, заједно са сада пок.Трбојевић Богданом и још једним НН припадником исте формације, испалио у цивиле неколико рафала из аутоматског оружја калибра 7,62 мм, при чему су Жељко Селеша, Божидар Јакопец, Петар Крамар, Фрањо Шокец и Мато Петек задобили смртоносне повреде, услед којих је код њих наступила смрт, док је Вендел Шклебек остао неповређен, пошто се заклонио иза једног зида у подруму,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗЈ.

С тога,

П Р Е Д Л А Ж Е М

Да суд закаже и одржи главни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине,

2. Окр.Трбојевић Бору,

3. Браниоца окр.Трбојевића

4. Сведоке:

Да суд у доказном поступку прочита записник Окружног тужилаштва Бања Лука КТА-РЗ-4/08 од 16.04.2008.године о саслушању сведока, те да изврши увид у оверени препис списка Жупанијског суда у Бјеловару К-25/93 у предмету окр.Трбојевић Богдана и Трбојевић Боре, посебно у све исказе сведока, те у преписку између Штаба „Билогорског одреда“ ТО САО Западна Славонија и Кризног штаба општине Грубишно Поље.

Да суд од надлежног органа Републике Хрватске од МУП-а Р Србије прибави и прочита извештај из казнене евиденције за окр.Трбојевић Бору.

О б р а з л о ж е њ е

Постојање кривичног дела које се ставља на терет овом оптужником окр.Трбојевић Бори се утврђује на основу предложених доказа и резултата истраге спроведене пред истражним судијом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду.

Из до сада прикупљених података произилази да су током јула месеца и почетком августа на територији тадашње Републике Хрватске у саставу СФРЈ отпочели оружани сукоби ЈНА и паравојних формација Републике Хрватске, те да је почетком августа месеца 1991.године на подручју општине Грубишно Поље дошло до самоорганизовања наоружаних формација грађана хрватске и српске националности, након чега су ове формације запоселе делове територије општине када долази до оружаних сукоба између ових формација.

Дана 12.08.1991.године у Велику Ператовицу која је била под контролом јединице српске Територијалне одбране, тзв. „Билогорски одред“ и у којој се налазио Штаб те јединице, дошао је окр.Трбојевић Бора и прикључио се овој јединици. Већ сутрадан, 13.08.1991.године као припадник исте јединице

учествовао је у акцији на магистралном путу бр.16 у близини раскршћа путева за Горњу Рашеницу и Велику Ператовицу, у пресретању цивила хрватске националности који су се путничким возилима кретали кроз ову раскрсницу те у њиховом присилном одвођењу и узимању као талаца, када су поред осталих заустављени и лишени слободе И.В. и В.Р, који су касније након дужег боравка у импровизованим затворима у Великој Ператовици, као таоци размењени.

Поред напред наведеног, окр.Трбојевић Бора је као припадник исте оружане формације учествовао у акцији напада на село Тополовица 20.08.1991.године, када је извршено опкољавање тога села са циљем да се заробе мушки цивили хрватске националности и као таоци одведу ради размене у Велику Ператовицу. Том приликом у целој акцији је заробљено око 50 цивила који су одведени и затворени у Великој Ператовици од којих је један део касније пуштен или размењен, један део лишен живота чија тела су накнадно пронађена у масовној гробници, док је 5 цивила лишено живота када је „Билогорски одред“ напуштао Велику Ператовицу на дан 31.12.1991.године и то у самом затвору у школи у Великој Ператовици. У овој акцији окр.Боро Трбојевић је учествовао у делу села Тополовица где се једна поред друге налазе куће Котаран Матије и Котаран Анке и то на тај начин што је у дворишту куће Котаран Матије где се налазило више цивила хрватске националности раздвојио жене од мушкараца, ногом ударио К.К. и све жене затворио у шталу, те потом учествовао у присилном одвођењу Матије Котарана, чије тело је касније пронађено у масовној гробници након што је боравио у затвору у Великој Ператовици, затим Селеша Жељка, који је касније у самом затвору убијен, те М.Ч, који је касније пуштен односно размењен. Истовремено у суседном дворишту припадници „Билогорског одреда“ пуцали су на кућу Котаран Анке у којој се налазило неколико цивила, због чега су ови цивили побегли на таван те куће па је тој кући пришао окр.Трбојевић Боро и на таван бацио бомбу која је експлодирала, услед чега су цивили Селеша Јосип и Котаран Анка задобили тешке телесне повреде од којих је касније Котаран Анка и преминула.

Неутврђеног дана половином августа месеца 1991.године окр.Трбојевић Боро је као припадник исте формације почео да обавља дужност стражара у успостављеном затвору за цивиле – таоце у школи у Великој Ператовици и ту дужност је обављао све до 31.10.1991.године када је након оружаног сукоба „Билогорски одред“ напустио Велику Ператовицу. У току тог периода за време обављања дужности стражара окр.Трбојевић је учествовао у физичком злостављању више затворених цивилних лица међу којима и у злостављању Р.В, Ш.В, М.Б. и Ш.В, а на дан напуштања Велике Ператовице окр.Трбојевић Бора је заједно са сада пок.Трбојевић Богданом, који је био управник у истом затвору и још једним НН стражаром, учествовао у убиству цивила – талаца Жељка Селешаја, Божидача Јакопеца, Петра Крамара, Фрање Шокеца, Мате Пентека,

на тај начин што су са неколико рафала из аутоматског оружја калибра 7,62мм пуцали у ове таоце као и у Ш.В, којом приликом су ова лица задобила смртоносне повреде од којих је код њих одмах наступила смрт, док је В.Ш. остао неповређен пошто се заклонио иза једног зида у затворској просторији у подруму школе.

Све напред наведене радње кривичног дела које се стављају на терет окр.Трбојевић Бори биле су предмет кривичног поступка у Републици Хрватској где су окр.Трбојевић Бора и сада пок.Трбојевић Богдан правноснажном пресудом Жупанијског суда у Бијеловару К-25/93-16 у одсуству оглашени кривим због ратног злочина против цивилног становништва из чл.120. ст.1. ОКЗ РХ и осуђени на казне затвора у трајању од по 20 година. Међутим, пошто из наведених списка Жупанијског суда у Бијеловару произилази да окр.Трбојевић Боро није ни у целини ни делимично издржао казну на коју је у Републици Хрватској осуђен у одсуству, то не постоје законске сметње за гоњење окр.Трбојевића због наведеног кривичног дела у смислу чл.108. ст.2. у вези чл.106. КЗ СФРЈ који је важио у време извршења кривичног дела, односно у смислу чл.108. ст.2. у вези ст.1. у вези чл.106. ОКЗ РС који је важио у међувремену, као и у смислу сада важећег чл.10. ст.1. у вези чл.8. Кривичног законика Републике Србије, па су испуњени сви законски услови за вођење кривичног поступка против окр.Трбојевић Боре због предметног кривичног дела.

Одбрана окр.Трбојевић Боре је неоснована јер је у супротности са предложеним доказима.

С обзиром на све напред изнето, у описаним радњама окр.Трбојевић Боре које представљају кршење правила међународног права за време оружаног сукоба и то чл.3. тач.1.а) и тач.1.б) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (IV Женевска конвенција) и чл.4. тач.2.а) и тач.2.б) Допунског Протокола уз Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), с обзиром да је окр.Трбојевић Боро учествовао у нападу на цивилно становништво, у узимању и затварању талаца и њиховом мучењу, те у нечовечном поступању према цивилном становништву као и у вршењу убистава, то се у његовим радњама стичу сви битни елементи кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗЈ, те је ова оптужница основана и на Закону заснована.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић